ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

❖❖❖

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ່ 155/ນຍ

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

(ເພສັດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ)

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍປ່າໄມ້ສະບັບເລກທີ 01/96, ລົງວັນທີ 11/10/96;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ສະບັບເລກທີ 01/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8/4/2000;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກ,

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອອກດຳລັດ

ໝວດທີ່ I.

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 . ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ມີໜ້າທີ່ກຳນົດລະບຽບ, ຫລັກການ, ບັນດາມາດຕະການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການຜະລິດ, ການປູກ, ການລ້ຽງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາເພື່ອປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາໃຫ້ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 . ນິຍາມຄຳສັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນເພສັດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ (Materia Medical Pharmacognosy/matière médicale) ຫຼື ວັດຖຸໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ພືດ, ສັດ ແລະ ແຮ່ຈ່ານ ທີ່ສາມາດໃຊ້ເປັນວັດຖຸດິບເພື່ອຜະລິດເປັນຢາພື້ນເມືອງ ຫຼື ຢາຫຼວງ.

ມາດຕາ 3 . ພັນທະໃນການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ.

ອົງການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນຂອງລັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຊີ້ນຳ, ນຳພາ, ຄຸ້ມຄອງ, ສົ່ງເສີມ ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ, ການປູກຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ ແລະ ການລ້ຽງສັດທີ່ເປັນຢາ ດ້ວຍການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ປະຊາຊົນເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ, ຄຸນຄ່າຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ໃນການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຂອງຊາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ພົນລະເມືອງຈະໄດ້ຮັບຈາກການເອົາໃຈໃສ່ອະນຸລັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ.

ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຜະລິດຢາຈາກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ມີພັນທະປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ດັ່ງກ່າວ, ມີໜ້າທີ່ປູກ ແລະ ລ້ຽງທົດແທນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການບົກແຫ້ງ.

ມາດຕາ 4 . ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້, ການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການປູກລ້ຽງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ.

ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາມີຄື:

4.1 ເອົາການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍ, ເອົາວຽກງານປູກລ້ຽງທົດແທນຄືນ ເປັນວຽກງານສຳຄັນ;

4.2 ການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຕິດພັນກັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການຜະລິດຢາພື້ນເມືອງ ແລະ ຢາຫລວງຕ້ອງມີແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ;

4.3 ບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຢູ່ໃນ ສ. ປ. ປ. ລາວ ແລະ ພາກສ່ວນນຳໃຊ້ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດມີໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາຂອງຊາດ;

4.4 ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ແລະ ແຫຼ່ງເພສັດຊັບພະຍາກອນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ;

4.5 ຕ້ອງນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ຢ່າງມີແຜນການ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນເພື່ອການ ພັດທະນາຊີວະນາໆ ພັນ ແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 5 . ການພົວພັນ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ.

ລັດສົ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອການລົງທຶນ, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ອື່ນໆ ບົນພື້ນຖານ ແນວທາງນະໂຍບາຍ ຂອງພັກ ແລະ ລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ.

ໝວດ II.

ການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 6. ການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

ການຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ເພລັດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາຕ້ອງມີວິທີການ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງຖືກລະດູການ ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ການຂະຫຍາຍພັນຂອງພືດ ແລະ ສັດ ເພື່ອການຍືນຍົງຄົງຕົວຂອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 7. ການຈັດປະເພດ ແລະ ຊະນິດ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ຖືກຈັດປະເພດ ແລະ ຊະນິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

7.1 ພືດ, ສັດ ແລະ ແຮ່ຈ່ານທີ່ເປັນຢາຊຶ່ງຫາໄດ້ຍາກໃນທຳມະຊາດ ແລະ ມີທ່າອ່ຽງຈະສູນພັນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີໝວດທີ່ I;

7.2 ພືດ, ສັດ ແລະ ແຮ່ຈ່ານທີ່ເປັນຢາຊຶ່ງເປັນທ່າແຮງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສາມາດຜະລິດເປັນສິນຄ້າຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ເຮັດຂາອອກໄດ້ກຳນົດໃນບັນຊີໝວດທີ II;

7.3 ພືດ, ສັດ ແລະ ແຮ່ຈ່ານທີ່ເປັນຢາ ຊຶ່ງມີລັກສະນະແຜ່ຫຼາຍໃນທຳມະຊາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດທີ III;

ມາດຕາ 8 . ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການອະນຸຍາດ ການຂຸດຄົ້ນ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ, ການລ່າສັດທີ່ເປັນຢາ, ການຂົນສົ່ງ, ການເກັບຮັກສາ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ, ກົດໝາຍ ປ່າໄມ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມ ງວດ;

8.1 ການເກັບກູ້, ການຂຸດຄົ້ນ ພືດພັນ ແລະ ການລ່າສັດທີ່ເປັນຢາ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີໝວດທີ I ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8.2 ການເກັບກູ້, ການຂຸດຄົ້ນພືດພັນ ແລະ ການລ່າສັດທີເປັນຢາ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີ ໝວດທີ II ຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນການເກັບກູ້ ແລະ ປູກລ້ຽງແທນ ຊຶ່ງແຜນການດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ,ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8.3 ການເກັບກູ້, ການຂຸດຄົ້ນພືດພັນ ແລະ ສັດທີ່ເປັນຢາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີໝວດທີ່ III ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງວາງອອກ;

8.4 ທຸກການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຊະນິດ ແນວພັນພືດ, ສັດ, ແມງໄມ້, ຈຸລິນຊີ ແລະ ແຮ່ຈານ ທີ່ເປັນຢາຕ່າງໆ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເພສັດ ຊັບພະຍາກອນຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ທຸກໆ ຊະນິດຢາທີ່ຈະສົ່ງອອກຕ້ອງມີການປູກລ້ຽງທົດແທນ, ຖ້າວ່າບໍ່ມີການປູກລ້ຽງທົດແທນຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກ;

8.5 ລັດສົ່ງເສີມປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າລົງທຶນໃນການປູກພືດ ແລະ ລ້ຽງສັດທີ່ເປັນຢາເພື່ອເປັນເສດຖະກິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຫຼື ສົ່ງອອກ ແລະ ເປັນອາຊີບ ທົດແທນການປູກຝິ່ນ ແລະ ຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່;

8.6 ລັດສະຫງວນລິຂະສິດຕໍ່ທຸກໆຊະນິດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາແລະພູມປັນຍາດັ້ງເດີມຂອງຊາດ, ນັບທັງຜົນສຳເລັດຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດຕໍ່ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ.

ມາດຕາ 9 . ພັນທະກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຂຸດຄົ້ນ ຫລື ເກັບກູ້ພືດພັນ ແລະລ່າສັດ ທີ່ເປັນຢາເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການບູລະນະ ແລະ ຟື້ນຟູລະບົບນິເວດວິທະຍາ.

ໝວດ III

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 10 . ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ:

10.1 ອົງການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ມະຫາພາກຂັ້ນສູນກາງແມ່ນ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່:

10.1.1 ວາງລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ;

10.1.2 ກວດກາການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ;

10.1.3 ຊີ້ນຳການສຳຫຼວດແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອດັດແປງ ຫຼື ເພີ່ມເຕີມລາຍຊື່ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຕ້ອງຈົດເຂົ້າໃນບັນຊີອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງດັ່ງກ່າວ;

10.1.4 ຈັດຕັ້ງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຊອກຄົ້ນຫາທາດທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອພັດທະນາການນຳໃຊ້ ແລະ ປຸງແຕ່ງເປັນຢາປົວພະຍາດ;

10.1.5 ໃຫ້ຄຳເຫັນແກ່ອົງການທີ່ມີສິດ ໜ້າທີ່ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃນການຂຸດຄົ້ນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ;

10.1.6 ພົວພັນຮ່ວມມືສາກົນໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາເພສັດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ;

10.1.7 ພົວພັນປະສານສົມທົບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ ເປັນຢາ, ພົວພັນປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການສົ່ງອອກຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະເພດຫວງຫ້າມ, ຮີບຮ້ອນສະກັດກັ້ນການສົ່ງອອກທີ່ຜິດກົດໝາຍ;

10.1.8 ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ທີ່ ລັດຖະບານມອບໝາຍໃຫ້.

10.2 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດຊຶ່ງມີສິດຕົກລົງຕາມນະໂຍບາຍ , ມີ ໜ້າທີ່:

10.2.1 ກຳນົດ ແລະ ຈັດປະເພດ ແລະ ຊະນິດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຫາໄດ້ຍາກ, ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ແຜ່ຫຼາຍ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ;

10.2.2 ຄຸ້ມຄອງການຂຸດຄົ້ນ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການອະນຸລັກແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາໃນຂອບເຂດ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

10.2.3 ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ແລະ ຂື້ນບັນຊີແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ, ໂດຍສະເພາະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນຢາ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ກ່ຽວກັບຕົ້ນຢາທີ່ມີໜ້ອຍ, ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະສູນພັນ ຫຼື ມີການເກັບກູ້ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ເພື່ອສະເໜີຈັດເພີ່ມເຂົ້າໃນບັນຊີຂອງຕົ້ນຢາທີ່ຈະຕ້ອງອະນຸລັກ ຮັກສາ;

10.2.4 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ຂັ້ນສູນກາງວາງອອກ;

10.2.5 ໃຫ້ຄຳເຫັນແກ່ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ເຂດພິເສດ ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ;

10.2.6 ປະສານສົມທົບກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ;

10.2.7 ລາຍງານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ຂັ້ນສູນກາງ ຢ່າງເປັນປົກ ກະ ຕິ;

10.2.8 ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

ໝວດທີ IV
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 11 . ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີ ຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະກອບສ່ວນປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 12 . ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ ຫລື ດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍອີງຕາມກໍລະນີໜັກ ຫຼື ເບົາ, ລວມທັງການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກການລະເມີດນັ້ນ.

ໝວດທີ V
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 13 . ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 14 . ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ເປັນຢາ ສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດ ສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30.09.2003

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ